

også spæde kim i SF's dagsordensforslag i dag til, at et mindretal i pensionsordningerne nu skulle kunne beslutte at træde ud af solidariteten i ordningen og optræde for sig selv.

Det kan godt være, at hr. Aage Frandsen er så naiv, at han tror, at disse mindretal så altid vil træde ud for at lave mere grønne investeringer, men jeg tror, at de mindretal vil træde ud for at skaffe sig et endnu bedre afkast, hvis de kan komme af sted med det. Det vil blive brugt til at skaffe sig ud af det solidariske system, for at et mindretal i givet fald kan få nogle bedre vilkår for sig selv.

Jeg tror, det er helt naivt, sådan som man har lagt det op fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var dog et aldele intetsigende svar, den socialdemokratiske ordfører kunne præstere på de spørgsmål, som blev rejst for et øjeblik siden, og derfor skal jeg ikke undlade at give hr. Torben Lund endnu en mulighed for at besvare de spørgsmål, der blev stillet, i stedet for blot at tale udenom.

Det kan godt være, det overrasker og ærgrer hr. Torben Lund, at fire partier i denne situation går sammen om at arbejde for en større åbenhed og en større demokratisering for pensionsopsparende, og Socialdemokratiet har ikke givet udtryk for noget sådant under denne debat, men hr. Torben Lund må jo lære at leve med, at der er partier, der ønsker sådan nogle ting, og så prøve at svare på de spørgsmål, der stilles.

Et af de spørgsmål, der blev stillet, gik faktisk ikke på det, hr. Torben Lund brugte sin tid til at svare på, nemlig om, hvorvidt man skulle undergrave aftalesystemet eller ej, for det tror jeg ikke der er ret mange der ønsker, men mit spørgsmål gik på ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som er reguleret ved lov af dette høje Ting, og derfor har Folketinget naturligvis også mulighed for at diskutere den enkelte opsparers mulighed for at få indsigt i den opsparing, vedkommende har i ATP eller LD.

Mit spørgsmål til hr. Torben Lund gik i hvert fald på: Hvis penge er det, der ligger i ATP og LD? Er det investorernes penge, for så giver det vel sig selv, at investorerne skal have indflydelse på midlernes placering og eventuelle flytning, eller er det statens midler? Er det hr. Torben Lunds midler? Hvis midler mener Socialdemokratiet egentlig det er? Efter den ordførertale, som hr. Torben Lund præsterede, og det mang-

lende svar her bagefter, kunne man godt få det indtryk, at hr. Torben Lund og Socialdemokratiet er af den overbevisning, at det er statens midler og ikke investorernes midler, og så må jeg sige, at der er en fundamental forskel – og gudskelov for det – på den måde, Socialdemokratiet ser på dette spørgsmål, og den måde, Dansk Folkeparti ser på spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg går ud fra, at det sådan skal være til skræk og advarsel, når hr. Torben Lund taler om, at det yderste højre og det yderste venstre finder sammen. Jeg ved ikke, i hvilket omfang vi har fundet sammen. Det dagsordensforslag, vi har fremsat, er altså alene SF's. Jeg aner ikke, hvad andre partier stemmer, men jeg har fornemmelsen af, at de fleste inklusive hr. Torben Lund stemmer imod. Der er ikke tale om, at man, fordi man er uenig med Socialdemokratiet, behøver at være enig indbyrdes; jeg ved ikke, om hr. Torben Lund også har tænkt på, at den mulighed kunne foreligge.

Af hensyn til det, hr. Torben Lund endnu ikke har svaret på, vil jeg altså også gentage mit spørgsmål: Hvad med ATP og dyrtidsfonden? Det er ikke aftalestof, selv om jeg godt ved, at der er nogle, der tror, at ATP er aftalestof, og at de fra nogle bestemte organisationers side råber op, hvis man rører ved ATP, men indretningen af det er ikke aftalestof.

Med hensyn til dagsordensforslaget vil jeg bede hr. Torben Lund om at læse det i sammenhæng og også i forlængelse af det, jeg selv sagde i mit indlæg, og for at der ikke skal være tvivl, vil jeg gerne skære det ud i pap: Det, der står i pind 4, er, at man giver den mulighed, som også økonomiministeren har været inde på det, inden for lønmodtagerfondenens rammer med en begrænset andel. Det er ikke noget med at gå udenfor; det er inden for lønmodtagerfondenens rammer.

Det næste, der står – det er den sidste pind – er, at de solidariske ordninger, som vi i dag kender inden for kasserne, skal udstrækkes til flere. Det vil sige, vi går selvfølgelig ud fra, at de solidariske ordninger bevares inden for kasserne, ellers kan det ikke have ret megen mening at sige, at det også skal gælde andre. Derfor er der ikke tale om, at det er nogen, der usolidarisk skal kunne lave deres egne opsparinger. Man kan godt bygge denne opsparing op, sådan at man sikrer solidariteten inden for kasserne.